

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

N ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

filopēdebit hetruria tota. Inusitatissime aut ait
in Saturna. Macro. Nox p noctu aduerbialit
positum est in. xij. tabulis: vbi ita legit. Si nox
furtum factum sit: pro noctu
Noxa (ingr. Pōpe.) accipit p peccato aut peccati
pœna: cū lex iubet noxæ dedere p pœtō. Noxia
vero (vt subdit) apud antiquos dānū fcat. sed
vt ait: a poetis ponit pro culpa. & Marcel. ait.
Noxa & noxia diuersa sūt. Noxia nocētia dī.
Noxa p peccatū leue. Sic etiā Macro. i. Sa-
tur. Noxa leuis culpæ nomē esse dixit. At vero
Lactātiū grāmā. sup li. x. Thæ. & Ser. super
li. i. gnei. Inter noxā inquit & noxiā b̄ interest:
q noxa pœna. noxiā p̄o culpa. i. peccatū dicit.
Quicqd aut hi auctores tradāt: imperfecte lo-
quunt. Ego autē noxā ptuleris: an noxiā nihil
differre dixerim. Nā & dānū & peccatū noxa
fcare habet: sicut & noxia. Vir. in diris. Imma-
tura meæ q̄q noxæ soluere facta. Istū atq̄ vti-
nā facti mea culpa magistra. Prima foret. no-
xæ dixit p culpæ: vt ex sequenti p̄su patet. Idē.
li. gnei. i. Vni⁹ ob noxā: & furias aiacis oilei. i.
peccatū: vt interpretati sunt Marcel. & Macro.
Sta. li. Thæ. x. Et piura suā regalis crimia no-
xæ. i. culpe. Et Liui⁹ in Achil. ait. Si malos imi-
tabo: tu p̄citi p noxa dabis. Titus. Indicatū rā
te causam publicæ pestis p̄fessa est: si ab eo sibi
fides data esset: aut futuræ noxæ indicium. i. cul-
pæ vel peccati. Noxa itē vt diximus dānū fcat
Sueto. in Celsare. Vt falsū arguens: q̄ sine vlla
sua noxa: id⁹ Marti⁹ adesset. i. sine dāno. Oui
di. li. Mera. xv. Noctē nocēt porte: sine noxa lu-
ce bibūt. b̄ est sine dāno. Seren⁹. Purior hic gu-
stus sine noxa mouerit aluū. Hiero. in li. i. Es-
dre. c. iij. Nūc igit notū sit: q̄ si ciuitas illa edi-
ficata fuerit: & muri instaurati: tributū & vecti-
gal: & annuos reddit⁹ nō dabūt: & vsq̄ ad re-
ges hęc noxa pueniet. Rursū noxa pena. Quin-
tū. in gladiā. Et inter dedita noxę m̄cipia con-
tēptissim⁹ tiro gladiator. i. penæ. Qd̄ qdem de
noxā cōfirmat sup Terētiū Phormi. Donat⁹
cū ait. Noxa pena dicit. alia culpa. Qd̄ etiā de
brutis dici p̄t. Oui. Fastorū li. i. Verba fides se-
quit: noxę tibi dedit⁹ hostis: spargit. de Capro
em loquit: noxę dedito. Tul. in horē. Et certis
qdem rebz: in qbz peccata nō maxime afferūt:
noxias tñ nī sciāt attingūt. i. nocētiās: vt expo-
nit Marcel. Marc⁹ Manili⁹ li. ij. Sæuit neq̄cies:
& penas noxias vincit. Idē lib. iij. gnetiā scilicet
virt⁹: & noxia scilicet. Et male p̄sultis p̄citi est. i.
culpa. Cōperit etiā Noxītudo. p noxia: teste eo
dē Marcel. Acciū inducēte dicentē i armoz iu-
dicio. Occulte noxītudo obliteret pelopidarū.
Noxia. Requie in dictione noxa.
Noxītudo. Requie ibidem.

N ante V

Nubes & nubs in recto dedi. p̄t: teste Probo. vñ
& Auso. ait. Periurg. lapithā Iunonia ludificat
Nubo nubis habet passiuū nubor. (nubs.
Plau. i. Persa. Hic cū mala fama facile nubitur.
Hiero. in Mat. c. xxij. Neq̄ nubēt neq̄ nubent.
Qd̄ enarrās idē Hiero. ait. Nubūt viri: nubūt
fortasse vxores: q̄uis & mlieres nubere dicant
Et qdem frequēt⁹ q̄ nubi. Marcel. Nubere nō
solū mlieres: s; & viros veteres dicebāt. Pōpo.
in Pānuce. Sed meus frater: meus maior possit
vidit me domo cieatū: nupsit posterius dotatæ
vetulæ: varicosæ Aphrē. Nubo facit in p̄o nu-
psi & nupt⁹ sum: teste Prif. Et si a nubor nuber⁹
nupt⁹ sum p̄teritū formari possit. Inde hic nu-
ptus & hęc nupta: marit⁹ & marita. & nupt⁹:
nupta nuptū. Plau. Virgo sū: nondū didiciuer
ba nupta dicere. Nupta em p̄ba (vt scribit Fe-
stus) ea apud antiq̄s appellabant: q̄ virginē di-
cere nō licebat. Nubere itē tegere fit vel velare.
Sta. li. Thæ. i. Obūbitq̄ comas: & tēpat astra
Nubor. Reg. in dic. nubor. (galero.
Nubs. Require in dictione nubes
Nucula. Regre in dictione nux.
Nucilla. Ibidem. Nucula. Ibidem
Nudus. da. dū cū ablitō iūgit & grō. Syl. li. xij
Nudus opum: sed cui celū: ter⁹q̄ pateret. Iu-
git nōnunq̄ & p̄ synecdochen cū actō: vt albet
nuda pedem mulier redimita capillos
Nugas q̄ si in fine indeclī est. nugax: grō negacis
idem fcare habet. & vtrūq̄ triū est gener⁹: teste
Prif. Hiero. in Sophonia. c. vi. Nugas: q̄ a lege
recesserāt p̄gregabo. Idē in li. sapiētiā. cap. ij.
Tanq̄ nugaces æstimatū sumus ab illo
Nugax. Require in dictione nugax.
Nullus nulla nullū: facit in grō nullius. vñ nulli
nullæ nulli: dīo nulli. vel nullo nullæ nullo: te-
ste Prif. Cœlius. Nullæ natiōi tot: tātas: tā con-
tinuas victorias datas arbitror. Teren. in An-
dria. Tum iners: tum nulli consilij: pro nulli⁹.
Numa. Require in dictione Nūmus.
Numisma. Ibidem. Numismatū. Ibidem
Nūmus cū primā producat syl. cū dupli. m scri-
bi p̄suevit. Persius. Credere tū nūmos: Marco
sub iudice palles. Iuue. Crescit amor nūmi: q̄n
tū ip̄a pecunia crescit. neq̄ a numero ras de-
dit: vt Vgu. sōnauit: sed a numismate deriuat:
auctore Pōpe. Numisma hui⁹ matis. & b̄ nu-
mismatū declinari p̄t: & cū vnico m scribit. nā
et primā corripit. Mar. epigrāmātū. i. Cū data
sint equi bis qnq̄ numismata q̄re. Hora. Retu-
lit acceptos regale numisma philippos. neq̄ ab
eo q̄ est nūm⁹ numisma deducit: vt Vgu. sōm-
niauit: sed a πομοσ: q̄ est lex dictū est. Numa
cū vnico m p̄priū viri nomē fuit. de q̄ Hora.
in episto. Iā saliare numæ carmē q̄ laudat. & il-
lud Ouidi. libro Fastorum. iij. Illa numæ con-

funx: consiliumq; fuit.

Nuncium. Require in dictione nuncius

Nūci⁹ & res ipsa: & q nūciat dī: teste Festo. Plautus i sticho. Precucurri: vt nūciare nūciū expōrabilē. At vō Ser. p. re ipsa h nūciū declinari posse asserit: cū sup li. vi. ait. Nūcius maf. gñis est qui nūciat: qd autē nūciatur licet neutro dicatur: tamen etiā mascu. gñis inuenitur.

Nutricius. Require in dic. nutrico

Nutricor. Regre in dictione nutrico.

Nutricor nutricas. & nutricor deponēs vsurpat. teste Nonio: Marcel. Aphraniū inducente. Nā nutricat oliuā. Cice. li. ij. de natu. deor. Oia si cur sua mēbra & pres nutricat & pñet. Sed et passiuē pulit Varro: cū referēte Prif. ait. Pau-

pertas em hēc quom nō est nutricata conficat Nutrici⁹ q nutrit: & q nutritur vocari potest. Nutrio nutrit. & nutrior depo. dici pñt: testibus Marcel. & Prif. Virg. li. geor. ij. Hoc pingue et placidam paci nutritor oliuam: pro nutrio

Nutricor. Require in dictione nutrio.

Nux format p diminutionē nucula. Vñ Prænestini nuculē appellati sūt: teste Festo. Vgu. at dicit: q a nuce fit dīnutiū nucilla & nucula.

O ante B

Baudio & obcedio i vno fcatō dici pōt: teste Festo: vbi diph. au in ce diphthō gū: teste Apule. mutata ē. et facit in futuro indicatiui modi obcediā & obcedi bo: teste Marcel. Aphraniū referente dicentē. Meo vt obsequar amori obce-

Obcedio. Reg. in dic. obaudio. (dibo tibi.

Obeo obis. & obino obinis i vno fcatō veteres protulerūt: teste Pōpe. & dicere possumus obeo legationē. obeo moriē. i. moriē vel legatōis officiū exequor. vel pago simili mō: oppeto vel occūbo moriē dicim⁹. Enn. annaliū. v. Occūbunt multi locū ferroq; lapig; pro lapide.

Obex tā maf. q fce. gñis est: testib; Capro et Seruio: & si fce. tm gñis Alexāder esse tradiderit. Boetius. Obice firmo clauserat pelias. Syl. li. iij. Et fidos certāt obices. accersere silua. Qui. li. Meta. xiiij. Inuadūt portasq; petunt: q; obice firmo: Clauserat. Vir. li. geid. x. Ecce maris magna claudit nos obice Pōtus: vbi etiā pater: q; prima syllaba indifferens est: pessulū est: & generaliter quodcunq; obstaculum dici potest

Obino. Require in dictione obeo

Obliuio. Require in dictione obliuiscor

Obliuium. Require ibidem

Obliuiscor depo. est verbū: tam gñm q actm potulans: qd tñ Prif. tradit esse cōe: & passiuū videri potuisse Vir. cū dixit. Mula oblita mihi tot

carmina: p a me. Ab obliuiscor venit obliuio & obliuū. Qui. Leucothoe multa obliuia feci. Hora. sermone. xvi. Ducere sollicitē iucundā obliuia vite.

Obsequela. Require in dictione obsequium

Obsequiū & obsequela in vno fcatō accipi possunt: teste Pompeio.

Obthuro obthuras vñ cū th aspirato scribit. neq; ex ob & tūdo dis cōponit. vt cū Catholi. somniauit Vgu. sed e grēco trahit: auctore Pōpe. ob qd illi φυρσσ dicūt: q nos hostia. & pducit thu syllabā. Hora. in episto. Obthurē patulas: impune legentib; aures. i. occludam

O ante C

Oceanum. Require in dictione oceanus

Ocean⁹ cū vnico c scribit: ppiū fuit viri nomē Tethyos piugis: teste Heliodo i theogo. Et id appellat mare: qd vniuersā circuit terrā: dictus ab ωκyσ qd est velox: testib; Soli. & Seruio: quod & neu. gñe oceanū dicit: pferim si mare sequit: vt Caper testat & Probus. & penult mā corripit syllabā. Lucanus li. i. Oceani tumidas remo compescuit vndas.

Ocha cū ch aspi. scribit: nec ē lati. vocabu. s; grēcū cōpositū ex illog. masculino articlo: q est o & xxy: q est anser. sic em nri o cū xxy pponētes: & in recto n lām vliūā abijcētes: ocha dixerūt. Nōnulli autē o in au diph. cōmutantes aucha enūciāt: vt in ipsa dictione vidim⁹. Ocha itē mōs est & isula sub Euboea: teste Stra. li. x.

Och⁹ fluui⁹ est Baetranē puincie i oxum fluiū fluēs: teste Pro. Ocnus cū c exili: fuit Mant⁹ fili⁹: dicēte Vir. li. gnei. x. Ille etiā patris agmē ciet ocnus ab oris. Fatidicē mātus: & Tulci filius annis Ochus. Reg. in dic. ocha.

Ocyum herba. Reg. in dictione ozimū.

Ocyus cū vnico c exili & y grēco: cōpatiū ē. et si Ser. sup li. viij. gnei. dixerit esse positiū. nam apud grēcos ωκyσ positiū est: q quidē positiuo latini carēt: dicēte Pōpe. Ocyus & ocyssime positiū latinū non hñt: ex q sequit ocyus esse cōpatiū: ocyssime suplatiū. Pli. li. ij. na. hist. Mercurij syd⁹ inferior: circulo ferē nomē dieb; ocyore ābitu: mō ante solis exortū: mō p⁹ occasū splēdēs. i. velociore. Idē li. xvi. Qui dā breuitate radicū senescere celer⁹ arbores putant q; coarguūt fieri: q rā radices lōgissimē: & senect⁹ ocyssima est. Oxy cū y grēco & maf. gñe declinat. Oxy cū y grēco indecl. neu. gñis idē fcat. b est acutū citum: velox. vñ ocyme superlatiū. i. ocyssime. b est citissime seu velocissime: vt auctor ē Pōp. Oxus fluui⁹ ē Hyrcanie q p Baetrianā puincia fluit: vt Prole. ostendit. Ocnus. Require in dictione ocha

October et octobris in recto antiqui protulerūt teste Prisciano

M iij